

"סוד החשמל"

לחבר מ'ין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת כי תבוא ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

הפּרַת הַטוֹב

דבר' שם מוסיף שְׁזָה נִרְמָז בַּפְּסוּק (תהילים קטז, יז) "לֵךְ אֲזַבַּח זָבַח תוֹדָה וּבְשֵׁם ה' אֶקְרָא: נִדְרֵי לֵה' אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ". רואים שְׁקִרְבֵּן תוֹדָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת בַּפְּרָסוּם. נִרְאָה דְכָשֵׁם שְׁבַמְצוֹת בַּכּוּרִים הַהוֹדָאָה נַעֲשִׂית בַּפְּרָסוּם רַב, כֵּן כָּל הוֹדְיָה צְרִיכָה לְהַעֲשׂוֹת בַּפְּרָסוּם, דַּעֲנִין הַהוֹדָאָה הִיא קְדוּשָׁה הַשֵּׁם הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, שֶׁהָאָדָם מוֹדָה שְׂאִין לוֹ מַעֲצָמוֹ כְּלוּם, וְהַכֵּל מִיַּד ה', וְקְדוּשָׁה ה' צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת בַּפְּרָסוּם. מֵאִידֵךְ וְדוּי עַל חֲטָאִים אוֹמְרִים בְּלַחֲשׁ, אֵף עַל פִּי שְׁגָם שֵׁם מִנַּח קְדוּשָׁה הַשֵּׁם, שֶׁהָאָדָם מְכַרֵּז שֵׁשׁ בּוֹרָא עוֹלָם, וְהוּא עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה עַל חֲטָאֵיו כְּדִלְעִיל, כִּינּוֹן שֶׁעֲנִין הַחֲטָא עֲצָמוֹ הוּא חִלּוּל הַשֵּׁם, אֵין לְפָרְסָמוֹ.

מְצִינּוֹ בַּגִּמְ' (נדה סא.) "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אֵל תִּירָא מֵאֵי שְׁנֵא מַעוֹג דְּקַמִּיסְתַּפִּי [מַדּוּעַ מֹשֶׁה פָּחַד מַעוֹג מִלֶּךְ הַבְּשׂוֹן] אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחִי, אָמַר [מֹשֶׁה] שְׁמָא תַעֲמַד לוֹ זְכוּת שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוֹ שְׁנֹאֲמַר "וַיֵּבֵא הַפְּלִיט וַיַּגִּד לְאַבְרָם הָעִבְרִי" וְאָמַר ר' יוֹחָנָן זֶה עוֹג שְׁפֹלֵט מְדוּר הַמְּבוּל. וְלִכְאוּרָה מַדּוּעַ מֹשֶׁה רַבְּנוּ מִפְּחַד מַעוֹג מִלֶּךְ הַבְּשׂוֹן, מִשּׁוּם שֶׁבִשְׂר לְאַבְרָהָם שְׁנִשְׁבָּה לוֹט, הָרִי מִבְּאֵר בַּמְּדַרְשׁ (ב"ר מב, ח) שְׁעוֹג בָּא לְבִשְׂר לְאַבְרָהָם שְׁנִשְׁבָּה לוֹט כְּדִי שִׁיְהַרְג אַבְרָהָם בַּמְּלַחְמָה, וַיִּקַּח אֶת שְׂרָה לְאִשָּׁה, וְאִם כֵּן הָרִי זֶה הָיָה מַעֲשֶׂה שֶׁל רַשְׁעוּת, וּמַדּוּעַ מֹשֶׁה פָּחַד שְׁזָה יַעֲמַד לוֹ לְזְכוּת, וּמִבְּאֵר לִפִּי דְבַרְנֵינוּ דְּמֹשֶׁה לֹא פָּחַד מַעוֹג מִשּׁוּם מַעֲשֶׂה הַצְּדָקוֹת שֶׁבָּא לְבִשְׂר לְאַבְרָהָם, דְּמַצַּד עוֹג זֶה הָיָה מַעֲשֶׂה רַשְׁעוּת, אֲלֵא כִּינּוֹן שֶׁהַקְּב"ה הַשְּׁפִיעַ טוֹבָה לְאַבְרָהָם דְּרַךְ עוֹג, זֶה מִרְאָה שְׁכַנְרָאָה יֵשׁ לַעוֹג אֵיזָה זְכוּתוֹת אַחֲרוֹת, כְּמוֹבֵא בַּגִּמְ' (שבת לב.) מַגְלָגְלִין זְכוּת עַל יְדֵי זַכָּאֵי וְחוֹבָה עַל יְדֵי חֵיב. וַיֵּשׁ לְכָלל יִשְׂרָאֵל הַפְּרַת הַטוֹב לַעוֹג, עַל חֲסֵד זֶה שֶׁעֲשֶׂה עִם אַבְרָהָם, אֵף שְׁכַנְרָתוֹ לְרַעָה, כִּינּוֹן שֶׁסוּף סוּף הַקְּב"ה הַשְּׁפִיעַ דְּרַכּוֹ חֲסֵד לְאַבְרָהָם, וּמִזָּה פָּחַד מֹשֶׁה.

מְצִינּוֹ בְּרַש"י (דברים כג, ח) "לֹא תִתְעַב מִצְרִי" אֵף עַל פִּי שְׂזַרְקוֹ זְכוּרִיכֵם לְיֹאזֵר, מֵה טַעַם שֶׁהָיָה לְכֵם אַכְסִנְיָא בְּשַׁעַת הַדְּחָק. לְכְאוּרָה קִשָּׁה, הָרִי הַמְּצָרִים הֵם אֵלוֹ שֶׁעֲשׂוֹ אֶת הַשְּׁעָה לְשַׁעַת הַדְּחָק, וְהֵם לְחַצּוֹ וְשַׁעֲבָדוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעַבְדוּת קִשָּׁה, וְמֵה שְׂכָר מַגִּיעַ לָהֶם שְׁנִתְּנוּ אַכְסִנְיָא בְּשַׁעַת הַדְּחָק, בְּשַׁלְמָא אִם רַש"י הָיָה אוֹמֵר שְׁנִתְּנוּ אַכְסִנְיָא מוֹבּוֹן, אֲבָל אַכְסִנְיָא בְּשַׁעַת הַדְּחָק זֶה מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה, שְׂאוֹמְרִים שֶׁכָּלל יִשְׂרָאֵל הָיָה בְּמַצָּב קִשָּׁה, וּבְמַצָּב זֶה קָבְלוּ אַכְסִנְיָא מִהַמְּצָרִים, וּמֵאֲחַר שֶׁהֵם עָשׂוּ אֶת הַדְּחָק, מָה הַמַּעֲלָה שְׁלָהֶם בְּזֶה. וּמִבְּאֵר לְדְבַרְנֵינוּ דִּישׁ כָּאֵן שְׁגֵי חֲלָקִים; יֵשׁ חֲלָק

מְצִינּוֹ בַּמְּדַרְשׁ (ילקוט תורה קלג) אָדָם צְרִיךְ לְהַפִּיר טוֹבָה לְמִי שֵׁישׁ לוֹ הַנָּאָה מִמֶּנּוּ. נִרְאָה לְבִאֵר עֲנִין הַפְּרַת הַטוֹב, דְּהַפְּרָה הֵינּוּ הַפְּרָה שְׁכָלִית, שְׁמִפִּיר בְּשִׁכְלוֹ, שֶׁהַקְּב"ה עָשָׂה לוֹ טוֹבָה, וּפְלוּנִי הָיָה הַשְּׁלִיחַ, וְהַקְּב"ה הַשְּׁתַמֵּשׁ בְּאָדָם פְּלוּנִי כְּדִי לְהַשְׁפִּיעַ לוֹ טוֹבָה, וּמִחֵיב הָאָדָם לְהַפִּיר בְּזֶה, וּכְשֶׁמִּפִּיר בְּזֶה, מִמִּילָא צְרִיךְ לְכַבֵּד אֶת הָאָדָם שְׁדַרְכּוֹ הַשְּׁפַע לוֹ טוֹבָה, וְכֵן אִם יֵשׁ לוֹ אִפְשָׁרוּת וְהַזְדַּמְנוּת לְגַמֵּל לוֹ טוֹבָה בַּחֲזָרָה, הָרִי הוּא מִחֵיב בְּדַבָּר מֵאוֹתוֹ הַטַּעַם.

מְצִינּוֹ בַּמְּדַרְשׁ (שמו"ר ט, י) לִפִּי שֶׁהֵגִין הַיֹּאזֵר עַל מֹשֶׁה כְּשֶׁנִּשְׁלַךְ לְתוֹכוֹ, לְפִיכֵךְ לֹא לָקָה עַל יְדוֹ, לֹא בְּדָם וְלֹא בְּצַפְרָדַעִים, וְלָקָה עַל יְדֵי אֶהְרֹן. וְכֵן מְצִינּוֹ בַּמְּדַרְשׁ (שם י, ז) א"ל הַקְּב"ה לְמֹשֶׁה, עַפְרָה שֶׁהֵגִין עֲלֶיךָ כְּשֶׁהֲרַגְתָּ אֶת הַמְּצָרִי, אֵינּוּ דִין שִׁילָקָה עַל יְדֵךְ. רואים שֵׁישׁ חֵיבוֹב הַפְּרַת הַטוֹב לְדוּמָם, לְעַפְרָה וְלַמִּים, וְכֵן מְצִינּוֹ בַּמְּדַרְשׁ (במדבר רבה כב, ד) בּוֹר שְׁשִׁיתִת מִמֶּנּוּ אֵל תִּזְרַק בּוֹ אָבּוֹן, וּמִבְּאֵר לִפִּי דְבַרְנֵינוּ, מֵאֲחַר שֶׁהַקְּב"ה הַשְּׁתַמֵּשׁ בְּיֹאזֵר זֶה, וּבְעַפְרָה זֶה, לְהַשְׁפִּיעַ לְמֹשֶׁה טוֹבָה, לְכֵן הָיָה אֶסוּר לוֹ לְהִיּוֹת הַשְּׁלִיחַ שֶׁל הַקְּב"ה לְהַבִּיא קָלְלָה עֲלֵיהֶם מִצַּד הַפְּרַת הַטוֹב, כִּינּוֹן שֶׁהַפִּיר שְׂאֵלוֹ הָיָה שְׁלִיחִים מִהַקְּב"ה לְגַמֵּל עִמּוֹ טוֹבָה, וְאֵין רְאוּי שֶׁהוּא יְהִיֶה הַשְּׁלִיחַ שֶׁל הַקְּב"ה לְהַבִּיא עֲלֵיהֶם אֶת הַקָּלְלָה.

כְּתוּב (דברים כו, ג) "וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגִּדְתִּי הַיּוֹם לַה' אֲלֵהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְרָהָם לְתַת לְנוֹ" וּמִבְּאֵר רַש"י "וְאָמַרְתָּ אֵלָיו" שְׂאֵינָם כְּפּוּי טוֹבָה. וְגַם כָּאֵן רואים שֶׁהָאָדָם בָּא לְבִית הַמִּקְדָּשׁ, וּמוֹדָה לְקָב"ה עַל כָּל הַטוֹבָה וּמִשְׁתַּחֲוֶה וְכוּ', דַּעֲקָר הַעֲנִין שֶׁל הַפְּרַת הַטוֹב הוּא הַהוֹדְיָה, שְׁמוֹדָה שֶׁכָּל הַטוֹב בָּא לוֹ מִהַקְּב"ה, וְזֶה עַקֵּר עֲנִין הַפְּרַת הַטוֹב, לְהַפִּיר בְּשִׁכְלוֹ שֶׁהַקְּב"ה הַשְּׁפִיעַ לוֹ טוֹבָה, וְכֵן בְּאֶרְנֵנוּ בְּמֹאמֵר 'אֵין יִשְׁיבָה בְּעֲזָרָה', שֶׁהַשְּׁתַחֲוּיָה עֲנִינָה הַתְּבַטְלוּת לַה' שֶׁהָאָדָם מִפִּיר בְּשִׁכְלוֹ, שֶׁה' אֶחָד וְאֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ, וְכָל מֵה שֵׁישׁ לוֹ הוּא מִיַּד ה'. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהֵרָה"ג ר' שְׁמוּאֵל זִילְבֵּר שְׁלִיט"א שֶׁלְהוֹדוֹת הוּא בְּבַחֲיִנַת לְהַתְּוֹדוֹת, דְּבּוּדוּי הָאָדָם מְכַנִּיעַ אֶת הַחֲמֵר וּמוֹדָה שֶׁהוּא אֵינּוּ בְּסִדֵּר וְחֲטָא וְכוּ', וְכֵן בְּהוֹדָאָה צְרִיךְ הַרְבֵּה הַכְּנַעַת הַחֲמֵר לְהוֹדוֹת וְלוֹמַר שְׂאֵין לִי מַעֲצָמִי כְּלוּם, וְהַכֵּל מִיַּד הַקְּב"ה וְשְׁלִיחֵיו הַנְּאֻמְנִים. וְכֵן מְצִינּוֹ בַּמְּדַרְשׁ (תנחומא צו ו) אֵין תְּשׁוּבָה לְפָנֵי הַקְּב"ה יוֹתֵר מִן הוֹדְיָה.

מוֹבָא בְּאַבְרָבְנָאֵל (פרשת צו) שֶׁהַתּוֹרָה צִוְתָה לְהַבִּיא קִרְבָּן תוֹדָה עִם אַרְבָּעִים חִלּוֹת שְׁנֹאֲכָלִין רַק לְיוֹם וְלַיְלָה, כְּדִי שֶׁהַמוֹדָה יֵאָלַץ לַעֲשׂוֹת סַעֲדָה גְּדוֹלָה לְכָל רַעִיו, וְיוֹדָה לַה' בַּפְּרָסוּם רַב. וּבְהַעֲמֵק

מְצִינוּ בַּגְמָ' (ב"ק צב:) אָמַר לִיה רָבָא לְרַבָּה בַר מַרְי, מָנָא הָא מַלְתָּא דְאִמְרֵי אֲיִנְשֵׁי, חֲמַרָא לְמַרְיָה, וְטִיבוּתָא לְשִׁקְיָה. [הֵינּוּ שֶׁל מֶלֶךְ הוּא, וְהַשׁוֹתִין אוֹתוֹ מִחֲזִיקִין טוֹבָה לְשֵׁר הַמְשָׁקָה, וְלֹא לְמֶלֶךְ. רש"י.] אָמַר לִיה, דְּכַתִּיב, "וְסִמְכַתְּ אֶת יָדְךָ עָלָיו וְגו', לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל עַדְתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל". וְכַתִּיב, "וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן נוּן מְלֹא רוּחַ חֲכָמָה, כִּי סָמַךְ מִשָּׁה אֶת יָדָיו עָלָיו, וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל". וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ, כִּינּוּן שֶׁכָּל עֵינֵי הַפֶּתַח הַטּוֹב, הוּא לְהַפְכִיר בְּשִׁכְלוֹ מִי הָיוּ הַשְּׁלִיחִים מֵה' לְהַשְׁפִּיעַ לוֹ טוֹבָה, טַבַּע הָאָדָם לְהַפְכִיר טוֹבָה רַק לְשִׁלֵּחַ הָאֲחֵרוֹן, לְכֹן מִפְּרִים טוֹבָה לְמַלְצֵר הַמוֹזֵג, וְלֹא לְבַעַל הַיַּיִן.

הוֹסֵפוֹת לְמֵאמֵר קִץ הַגְּאוּלָּה בְּשַׁנַּת תַּשְׁע"ב נִיתֵן לְקַבֵּל אֶת הַמֵּאמֵר הַמְּלֵא בְּבִקְשָׁה לְכַתּוּבַת הַמֵּייל דְּלִקְמָן

וְכֵן מְצִינוּ בַּגְמָרָא (מגילה יז:) עַל תַּפְּלַת הָעֵמִידָה, שְׁקוּדָם מִתַּפְּלָלִים עַל בְּנֵי יְרוּשָׁלַיִם, וְאַחַר כֵּן עַל צִמַח דָּוִד, וְאַחַר כֵּן עַל תַּפְּלָה, וְעַבּוּדָה, וְהוֹדָאָה, כִּי כֵן יִהְיֶה סֵדֵר הַגְּאוּלָּה, קוּדָם יָבִנוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם, וְאַחַר כֵּן יִהְיֶה צִמַח דָּוִד וּבִיַּאת הַמְּשִׁיחַ, וְאַחַר כֵּן יִזְכּוּ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְלַתַּפְּלָה, וְלְעַבּוּדָה, וְהוֹדָאָה. וּבְבִרְכַת בְּנֵי יְרוּשָׁלַיִם מְכוּנִים עַל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֶׁלֹּא יִהְיֶה עַל יְדֵי אֲרַמְלִיּוֹס הַרְשָׁע, כְּדַבְּאֵרְנוּ שְׁבִנְיָן יְרוּשָׁלַיִם הוּא הַכְּנֶה שְׁשִׁיכַת לְתַקּוּפַת מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. וְנִבְיָא אֶת לְשׁוֹן הַגְּמָרָא שֶׁם וְכִינּוּן שְׁנִבְנִית יְרוּשָׁלַיִם, בָּא דָּוִד, שְׁנִבְנִית, "אַחַר יָשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם, וְאֵת דָּוִד מֶלֶכָם". וְכִינּוּן שְׁבָא דָּוִד, בָּאת "תַּפְּלָה", שְׁנִבְנִית, "וְהִבִּיאֹתִים אֶל הַר קְדִשִׁי, וְשִׁמַּחְתִּים בְּבֵית תַּפְּלָתִי". וְכִינּוּן שְׁבָאת תַּפְּלָה, בָּאת "עַבּוּדָה", שְׁנִבְנִית, "עוֹלְתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי". וְכִינּוּן שְׁבָאת "עַבּוּדָה", בָּאת "הוֹדָאָה", שְׁנִבְנִית, "זִבְחַת תּוֹדָה יִכְבְּדוּנִי". וְכֵן מְצִינוּ בְּרַש"י (ישעי' נט, כ) "וְבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל" כָּל זְמַן שְׁצִיּוֹן חֲרָבָה עַדִּין לֹא בָּא הַגּוֹאֵל.

וְכֵן מוּבָא בַּמְהַר"ל (גבורות השם פ"ח) שְׁקוּדָם תִּהְיֶה מַלְכוּת דְּקַלְפָּה בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כֵּן תִּבְּא הַמַּלְכוּת דְּקַדְשָׁה בְּסוּד קַלְפָּה הַקּוּדְמַת לְפָרִי. וְנִבְיָא אֶת דְּבָרָיו: וְלַעֲתִיד מַלְכוּת הַמְּשִׁיחַ שְׁתַּחֲדָשׁ מַלְכוּת חֲדָשָׁה, הִיא יוֹצֵאָה מִן הַמַּלְכוּת הָרֵאשׁוֹנָה שְׁלִפְנֵי זֶה. וְזֶה כִּי מַלְכוּת יִשְׂרָאֵל הַקְּדִשָׁה שֵׁישׁ לָהּ מִדְּרָגָה אֱלֹהִית פְּנִימִית הִיא צוֹמַחַת מִתּוֹךְ מַלְכוּת בְּלִתִּי קְדוּשָׁה, שֶׁכֵּן רָאוּי לְמַלְכוּת שֵׁישׁ לָהּ מַעְלָה אֱלֹהִית מַעְלָה פְּנִימִית, וְהַכֵּל רָמְזוּ בָּמָה שְׁאֵמֵר "וְאוֹצִיא אֶשׁ מִתּוֹכָךְ" כִּי יִצִּיאַת הַקְּדִשָׁה נִמְשָׁלַת בְּאֵשׁ, לְדַקּוֹת הָאֵשׁ תִּצָּא מִתּוֹךְ דְּבַר חוֹל וְשׁוֹרֵף אֶת הַכֵּל. וְכֵן תִּמְצָא שֶׁהַפְּרִי כְּאֲשֶׁר הוּא בְּלִתִּי נִשְׁלָם הוּא בְּתוֹךְ הַקְּלָפָה, עַד שֶׁהַפְּרִי גָדוֹל וְעוֹמֵד עַל שְׁלֵמוֹתוֹ, וְאֵז כְּאֲשֶׁר הַפְּרִי גָדוֹל נִפְסָדָה הַקְּלָפָה מִכַּח גָּדוֹל הַפְּרִי שֶׁכָּל דְּבַר שֵׁישׁ לוֹ מִדְּרָגָה פְּנִימִית הוּא יוֹצֵא מִתּוֹךְ דְּבַר שֶׁהוּא חִיצוֹן לוֹ, וְלִכְּן

שֶׁל שְׁעַת הַדְּחַק שְׁבָאָה מִהַמְצָרִים וְעַל זֶה הֵם נִעְנָשׁוּ. וְיֵשׁ חֵלֶק שְׁנֵי שָׁהִם נִתְּנוּ אֶכְסְנִיא לְיִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ זְמַן וּבְזֶה הֵם הָיוּ שְׁלִיחִים לְטוֹבָה מֵאֵת ה', אֵף עַל פִּי שֶׁכָּל כְּוִנָּתָם הִיְתָה לְרַעָה לְשַׁעֲבַד אֶת יִשְׂרָאֵל, כִּינּוּן שֶׁהַקְּב"ה הַשְּׁפִיעַ לְיִשְׂרָאֵל אֶכְסְנִיא דְּרַכָּם אֲנוּ מִפְּרִים לָהֶם טוֹבָה עַל כֵּן.

מְצִינוּ בַּמְדְּרָשׁ (פסיקתא יג) **כָּל הַכּוֹפֵר בְּטוֹבָתוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ לְסוּף כּוֹפֵר בְּטוֹבָתוֹ שֶׁל הַקְּב"ה**. נִרְאֶה לְבֹאֵר עַל פִּי דְּבָרֵינוּ שְׁאִין הַכְּוִנָּה שְׁבַסּוּף יְבוֹא לְכַפֵּר בְּטוֹבַת הַקְּב"ה, אֲלֵא בְּזֶה עֲצָמוּ, שְׁכּוֹפֵר בְּטוֹבָתוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא כּוֹפֵר בְּטוֹבָתוֹ שֶׁל הַקְּב"ה, שֶׁהַשְּׁפִיעַ אֵלָיו דְּרַךְ חֲבֵרוֹ.

וְכֵן מְצִינוּ בְּדִהַר שֶׁהַגְּאוּלָּה תִּהְיֶה מִתּוֹךְ דְּחַק הָעֵנִיּוֹת. וְנִבְיָא אֶת דְּבָרָיו: (תיקונים גג:) "וַיִּמְן ה' דָּג גָּדוֹל לְבַלַּע אֶת יוֹנָה", דָּא עֲנִיּוּתָא, דְּאִיהוּ עֲצָב, וְנוֹקְבָא דִּילִיה עֲצָבוֹן, דְּכוּרָא דָּג נּוֹקְבָא דָּגָה, דָּא הוּא "וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל ה' אֱלֹקָיו מִמְעַי הַדְּגָה", מִכְּפָנָא דְּעֲנִיּוּתָא דְּמָטִי לְמַעוּי דְּיִשְׂרָאֵל, בְּהַהוּא זְמַנָּא "וַיֹּאמֶר ה' לְדָג וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה", בְּדוּחָקָא דְּדָאָגָה דִּילְהוֹן דְּדוּאָגִין מִן עֲנִיּוּתָא, מִדוּחָקָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב "וְאֵת עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ". וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם הַרְבֵּי מִקּוּצָק בְּשַׁעָה שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ טְרוּדִים מְאֹד מִדְּאָגַת הַפְּרִנְסָה, אֲזִי יְבֵא מְשִׁיחַ. וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם ר' יִשְׂרָאֵל מְרוּזִין (יב יִשְׂרָאֵל' עַד חֲבִלֵי מְשִׁיחַ), וְכַעֲיִן זֶה בְּשֵׁם ה'אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל' (יִלְקוּט אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל), שְׁכַמָּה שְׁנִים קוּדָם בִּיַּאת הַמְּשִׁיחַ יִהְיֶה שְׁפַע שֶׁל פְּרִנְסָה לְיִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כֵּן תִּתְדַלֵּד שׁוּב הַפְּרִנְסָה, וּמִרְבַּ הַקְּשִׁי יְבֵא מְשִׁיחַ. וְדַחַק הָעֵנִיּוֹת שְׁמַבִּיא אֶת הַגְּאוּלָּה הוּא הַדְּחַק שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים דְּקָא, כְּמוּבָא בְּפִירוּשׁ הַגְּר"א עַל הַזֵּהָר (אַחַר סוּד) דוּחָקָא שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מִמְהַר הַגְּאוּלָּה, כְּמוֹ שְׁאֵמֵרוּ אֲנָא דְּכָלָה דוּחָקָא. וְכֵן נִסַּח הַתַּפְּלָה שְׁוֹעַת עֲנִיִּים אֶתָּה תַּשְׁמַע. ר"ת תַּשְׁע"א.

כְּתוּב (ויקרא כה מז) "וְכִי תִשָּׂג יָד גֵּר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ וּמִן אַחֲיֵיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַר לְגֵר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ אוֹ לְעַקֵּר מִשְׁפַּחַת גֵּר: אַחֲרֵי נִמְכַר גְּאוּלָּה תִּהְיֶה לוֹ אֶחָד מֵאַחָיו וְגֵאֲלָנוּ". וּמִבְּאֵר רַבֵּנוּ בַּחֲזִי שֵׁם "וְכִי תִשָּׂג יָד גֵּר וְתוֹשֵׁב", "גֵּר" זֶה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל, "וְתוֹשֵׁב" זֶה מַלְכוּת מִדִּי, "וְנִמְכַר לְגֵר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ" זֶה מַלְכוּת יוֹן, "אוֹ לְעַקֵּר מִשְׁפַּחַת גֵּר" זֶה רוּמִי. "אֶחָד מֵאַחָיו יִגְאֲלָנוּ" הוּא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד שֶׁהוּא מְשַׁבֵּט יְהוּדָה מִיּוֹחַד שְׁבַכֵּל הַשְּׁבַטִים, וְעוֹד יִכְלוּל "אֶחָד מֵאַחָיו" כְּלוּמֵר שִׁיְהִי הַגּוֹאֵל בְּשַׁר וְדָם כְּשֵׁאר הָאֲחִים, נוֹלַד מֵאֵב וְאֵם כְּדַמִּיּוֹן מִשָּׁה שִׁיְהִי הַגּוֹאֵל הָרֵאשׁוֹן שְׁבַמְצָרִים. וְגַם כֵּאֵן הַפְּסוּק מִרְמַז עַל הַגּוֹאֵל הָעֵתִידָה, "אַחֲרֵי נִמְכַר גְּאוּלָּה תִּהְיֶה לוֹ אֶחָד מֵאַחָיו וְגֵאֲלָנוּ". ר"ת וס"ת בְּגִימְטְרִיא ה' תַּשְׁע"ב.

היה גדל משה רבנו עליו השלום בבית פרעה להיות יוצאת המדגה הקדושה האלהית שהיה למשה מתוך דבר החמרי, דאם לא כן לא היה אל הנבדל מדרגה פנימית. והבן דבר זה כי הוא עמק מאד.

וכן מובא בשו"ת 'שמן המור' (יר"ד כב) איתא ביחזקאל על פסוק "וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם", דשני קבוצים הללו למה נכפלו, אלא דשני קבוצים יהיו, האחד שתחילה יתנו ישראל לבם לחזור לארץ ישראל, ויעלו בה רבים מישראל, ואחר כך יהיה קבוצ גליות על ידי המשיח. וכן מובא בספר 'שבילי אמונה' לנכד הרא"ש (א, י) כי יתנדבון הרבה מישראל תופשי התורה וחסידים לבא בארץ ישראל, ולהתישב בירושלים, וירבו להתפלל בהר הקדש בירושלים, ישמע הבורא יתברך ויקרב קץ הגאולה. וכן מובא מבעל 'לב העברי' (פירוש תוספות בן יחיאל פ"ד) המקיים מצות עשה של "וישבת בה", ולוקח את נחלת יעקב במזון, ברצון הטוב לקיים בה מצוותיה, הוא פתח גדול מפל הפתחים לגאולתנו. וכן מובא בספר 'מנחת יהודה' בשם רבי יהודה ביבאס זצ"ל "שובו אלי ואשובה אליכם", רצה לומר שישובו ישראל להסתופף בצלו בארץ ישראל, ואחר כך ישרה שכנינתו בינינו.

וכן שמעתי מאחי הרה"ג ר' משה שליט"א שתשע"ב ר"ת תהא שנת עת בעתה. וכן קץ הימים בעתה בגימטריא תשע"ב. וכן שמעתי מהרה"ג ר' שלמה ברייער שליט"א שהכתוב "בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו" ס"ת בגימטריא תשע"ב. והוסיף הרה"ג ר' מסעוד אבוהצירא שליט"א שלשון המשנה על זמן הגאולה, (סוטה ט' טו) על מי יש לנו להשען, על אבינו שבשמים, עם האותיות בגימטריא תשע"ב.

וכן רואים מהפסוקים בסוף דניאל שארבעים וחמש שנה קודם הקץ יקרו דברים בנוגע למקום המקדש. כמובא שם (יב, יא) "ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמים ימים אסף מאתים ותשעים: אשרי המחפה וגייע לימים אסף שלש מאות שלשים וחמשה: ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימיו". ואם הקץ הוא שנת תשע"ב יוצא שארבעים וחמש שנה קודם היא שנת תשכ"ז שהיתה מלחמת ששת הימים בה זכה עם ישראל לנסים גדולים וחזרו להתפלל בכתל המערבי. ואם נחשב עוד 1290 שנה אחרנית כדברי הנביא, נגיע לתקופה בה הקימו את ה"שקוץ שמים" על מקום המקדש. זה ברור שהשקוץ שומם הפונה לשקוץ של הישמעאלים, כמובא בספר 'לבנת הספיר' (ח"ב על הזהר וארא דף לב) שישמעאל שולטים במקום המקדש 1290 שנה, שזה קרוב ל"ג מאות שנים, כשכר על הברית שישמעאל עשה בגיל י"ג. וכן

מובא ברש"י (דניאל יב, ה) שהנבואה הזאת היא הסבר לנבואה של "עדן ועדנין ופלג עדן", והאבן עזרא (שם ז, יח) מבאר את הנבואה של "עדן ועדנין ופלג עדן" על מלכות ישמעאל. וכן מובא ב'פרקי דרבי אליעזר' (פרק ל) שבני ישמעאל עתידין לבנות בנין במקום המקדש באחרית הימים. וכתבו לי שהשקוץ שומם הוקם במקום המקדש קצת לפני שנת 679 למנינם, ולא יודעים בדיוק מתי. ושנת 677 למנינם מתחברת לפי החשבון לקץ של תשע"ב. וכתב לי הרב שוורץ שליט"א מנתנה שהיה שקוץ שהוקם בשנת ד' אלפים שצ"ז כמובא ב'סדר הדורות', אבל היתה תקופה של 82 שנה שהנוצרים כבשו את המקום, ובטלו את השקוץ של הישמעאלים, כמובא ב'ישועות משיחו' לאברבנאל ח"א, ולפי זה שוב מסתים החשבון של 1335 שנה בתשע"ב. וכן שמעתי שהכתוב (בדניאל ט, כז) הוא בלשון רבים "שקוצים משמים" לרמז על שני השקוצים שיש במקום המקדש. וכן "שקוצים" בגימטריא שמות השקוצים אל אקצא ועומאר.

וכן שמעתי מיהודי ששמע מנכדו של הרב מנדל זצ"ל מבני ברק שהרב מנדל אמר אחרי מלחמת ששת הימים, שצריך לחכות עוד 45 שנה לביאת המשיח, בגלל הפסוקים בסוף דניאל. ועוד אמר בשמו שאמר לפני עשרות שנים שקודם ביאת המשיח יעמוד כושי בנשיאות ארה"ב.

פסוק ה - ו. "פרס פוש ופוט וגו'. גמר וכל אגפיה בית תונקמה". ובהמשך שם מבאר המלבי"ם איך תהיה מלחמת אדום בישמעאל. קהלת הישמעאלים שהם פרס כוש ופוט וכו', ואתה תשמור אותם מעשות רע, כי בעת יתחילו ישמעאלים להרע בירושלים יקומו האדומים נגדם ויהרגו אותם, ומזה יסתובב שאחר כך יהרגו הם באדומים ויהיה חרב איש באחיו.

וכן מובא במלבי"ם (יואל ד, ט) לעתיד יתעוררו אומות אדום לכבוש את הארץ ויעשו הרג רב בבני מצרים שהם מאמונות הישמעאלים, ואז יתעוררו הישמעאלים לקחת נקמת אחיהם מיד האדומים ויהרגו במ הרג רב ואבדון, ויחזרו האדומיים שנית להלחם עם בני ישמעאל ויהרגו במ. רואים שמלחמת גוג ומגוג תתחיל בזה שאדום בדרך לארץ ישראל ילחמו נגד מצרים, ובאמת כך היה במלחמת העולם השנייה שהגרמנים נלחמו במצרים בדרך לירושלים. ונראה לבאר מדוע המלחמה היא קודם במצרים, כי מצרים חומדת את ירושלים לעצמה, והיא תצא לראשונה למלחמה נגד ירושלים, כמובא במדרש שהבאנו לעיל. רבי שמעון אומר עתיד הקב"ה לשרוק לדבורה אשר בקצה יאורי מצרים, ובאים ועושים מלחמה בתוך מצרים, והמלך שמנהיג אותם הוא עבד שפרד על אדונו, וכו', ומתקבצים אליו אנשים שפרדו על אדוניהם, ויוצאים במעט ומחזיקים מלכות בגבורה. ועל

מְרוֹם יִשְׂרָאֵל יַעֲלוּ וְכוּ'. וכיון שאדום ירצו את ירושלים לעצמם יצאו למלחמה נגד מצרים, וזה יגרור את מלחמת גוג ומגוג שהיא מלחמת אדום וישמעאל.

וביתר

עומק מה שרואים בפסוקים שהמפלה של גוג ומגוג תהיה בכך שבדרך לירושלים הם יריבו עם מצרים, ותתעורר מלחמת אדום בישמעאל. יוצא לפי זה שמצרים במלחמתה נגד ישראל, היא פועלת לטובת ישראל, נראה שזה בא מהתעוררות השורש של גאולת מצרים לעזור לעם ישראל, כי כל אור עדין נשאר ממנו רשימו באותו מקום שהאיר, ובמצרים נשאר רשימו מהאור של גאולת מצרים. ושורש זה פועל דרך קליפת מצרים לטובת ישראל. ואף על פי שדרכי פעולתה הם לפעמים בדרך של מלחמה נגד עם ישראל, השורש של כל זה פועל בסופו של דבר לטובת עם ישראל כפי שבארנו, וזה מראה שהשורש הוא לטובת ישראל. ובאמת כך היה במלחמת העולם השנייה ששייכת למלחמת גוג ומגוג כדלעיל, במצרים היתה הנפילה שלהם שלא הצליחו לעלות לירושלים. וכן מסופר על הבאבא סאלי זצ"ל שלא נתן להעלות את עצמות סבו הרה"ג ר' יעקב אבוחצירא זצ"ל ממצרים, ואמר שיש סוד גדול שקשור לגאולה, מדוע הוא צריך להיות קבור דוקא במצרים. וכן מובא בספר 'אביר יעקב' (עמוד 186) שבזמן מלחמת העולם השנייה כשהיה פחד גדול מהגרמנים שיעלו לארץ ישראל, בא הרה"ג ר' יעקב אבוחצירא זצ"ל בחלום להרה"ג ר' יצחק אלפיה זצ"ל מגדולי המקובלים שהיו בארץ ישראל, ואמר לו שיבא להתפלל על ציונו במצרים, והלשון בספר היא שאמר לו בחלום וכי לחינם אני טמון פה במצרים. ונעשו לו כמה ניסים עד שהצליח להגיע, ובאותו יום שהגיע לשם והתפלל על הציון, נחלו הגרמנים את המפלה במצרים. והוסיף הרה"ג ר' שמעון שפירא שליט"א שגם בזמן חורבן בית ראשון מצרים ניסתה להתערב לטובת עם ישראל, כמו שכתוב (ירמי' לו ז) "כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֵל מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשֹּׁלֵחַ אֶתְכֶם אֵלֵי לְדַרְשָׁנֵי הַגֵּה חֵיל פְּרַעַה הַיֵּצֵא לָכֶם לְעִזְרָה שָׁב לְאַרְצוֹ מִצְרַיִם: וְשָׁבוּ הַכַּפְשָׁדִים וְנִלְחָמוּ עַל הָעִיר הַזֹּאת וְלָכְדָהּ וְשָׂרְפָהּ בָּאֵשׁ". וכן מובא ברש"י (ירמי' מז א) כשהיה נבוכדנצר צר על ירושלים בשנה העשירית לצדקיהו יצא חיל פרעה ממצרים ויעלו הכשדים מעל ירושלים, שמע פרעה ושטף את עזה ושב לארצו.

והוסיף

הרה"ג ר' משה לוינגר שליט"א שרואים גם קשר עם אוניות שייצאו מארץ טורקיה בפתחת מלחמת

גוג ומגוג. כמובא בתרגום יונתן בן עוזיאל על הכתוב האחרון של נבואת בלעם (במדבר כד כד) "וְצִיִּים מִיַּד כְּתִיִּים וְעֲנוּ אֲשׁוּר וְעֲנוּ עֶבֶר וְגַם הוּא עֲדֵי אֲבָד". ומתרגם יונתן וציצין יצטרחן במני זיינא, ויפקון באכלוסין סגיאין מן למברניא, ומארע אטליא, ויצטרפון בלגיונין דיפקון מן קוסטנטיני, [טורקיה] ויצערון לאתוראי, וישעבדון כל בנוי דעבר, ברם סופהון דאליין ואלייין למיפל ביד מלכא משיחא ויהוון עד עלמא לאובדנא. ובתרגום ירושלמי מוסיף שם דרומאי, שמרמז על מצרים שנמצאים בצד דרום. וכן מובא בתרגום יונתן שם (יט) ויקום שליט מדבית יעקב ויוביד וישיצי שיזבותא דמשתיייר מן קוסטנטיני קרתא חייבתא וכן מובא ב'אבן עזרא' (דניאל יא לו) ודע כי ארם היא צפונית מערבית לארץ ישראל, גם קוסטנטינא היא צפונית, ובעת קץ שיגיע קץ מלך הצפון אשר אמר והצליח עד כלה זעם אז יבא קץ הגואל, כאשר יפרש והנה לא הזכיר מתי יהיה זה רק הזכיר כי זה המלך אשר יצא ועשה מלחמה עם מלך מצרים וילכוד את מצרים וילך לארץ, ואז יהרג, ואחר ימים ידועים במספר מיום מותו יבא הגואל לישראל. וכן שְׁמַעְתִּי בְשֵׁם הַרְה"ג ר' מְרֻדְכֵי אֱלִישֵׁר שליט"א ששמו של שליט טורקיה ארדואן בגימטריא ארס.

מובא

ברמב"ן (כתבי רמב"ן ח"ב תקיז) "גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך", רמז בכאן על עקבות המשיח שיהא הדור שכולו חייב, ותשתכח תורה מישראל ותרבה החוצפה והעזות, ולא תשאר בידם רק מצות מילה, ובזכות מצות מילה יגאלו. נראה לבאר מדוע הקב"ה השאיר בעם ישראל דוקא את מצות מילה שבזכותה יגאלו, אף על פי שעזבו את כל המצוות. דמצות מילה נותנת אפשרות למידת החסד לפעול בעולם. כפי שבארנו במאמר 'סוד החצי' שמצות מילה מגלה את החסדים שיוצאים מהיסוד, ובלעדיה אין אפשרות לחסדים לצאת ולהאיר בעולם דרך צד הקדושה. ולכן אברהם היה חייב למול את את עצמו לפני שהוליד בצד הקדושה, כי אחרת אין לו צינור להוליד. וכן הגאולה שבאה מצד מידת החסד של אברהם, חייבת שכל ישראל יקיימו מצות מילה, כי אחרת אין לה צינור להוריד את אורות הגאולה לעולם. ולכן מצוה זו נקראת בריתו של אברהם אבינו, כי היא נוגעת בשורש נשמתו. וזה גופא הטעם שבני ישמעאל מלים את עצמם, כי הם מרגישים שמצוה זו היא שייכת לשורש נשמתם שבא מצד הימין.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982.

או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה [סוד חיי האישיות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון השבועי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.